

MAKKAI ÁDÁM
Születésnap variációk

(1)

Hetvenöt éves lettem én:
 Trójai Faló e költemény?
 Szamár
 tanár

öltönyben, melyet jóatyám
 Mexicóból testált réám:
 csomag
 lovag! –

gunyoros ön-L.F.S.-e?
 Parancs? Álarcát vesse le?
 No lám
 komám,

ki elhagyott mint gyereket
 s akit azóta kergetek
 rokon
 fokon.¹

ezen merengve kiderül,
 hogy pár vers csak, mi sikerül,
 s az „sokk”
 ha sok.

Harvard után a Yale adott
 egy Ph.D-t, majd pár pofont,²
 – enyész
 e vész –

Maradtam volna Pesten is,
 de sajgott a lelkem s a testem is:
 nyugat-
 huzat

s bár angol lett a nyelvezet
 magyar maradt az ékezet:
 öröm-
 üröm.

vonzott a zord határon át –
 így értem el szép Ausztriát
 kopott
 s kapott

Negyven év tanítás után
 csak üldögélek nagy bután:
 élek
 s félek.

(2)

Hetvenöt év? Hát kor ez is?
 Az idő fut, vén nemezis,
 sötét
 ölet

Lerobbant hippie drogon él,
 „ihlik” amikor elalél,
 tudat-
 kutat

két század mérge ontja ránk:
 berozsdált szájharmonikánk
 mekeg-
 s brekeg.

véletlenül sem ás soha,
 „mímelt mámornak” más oka
 vagyon
 nagyon.

1 A szüleim elsőfokú unokatestvérek. (M. Á.)

2 Célzás anti-Chomskysta múltamra, mely nem csekély mértékben korlátozta USA-beli akadémiai pályafutásomat. (M. Á.)

Felszabadult a buzeráns
 – elvárja: erre rá se ránts –
 hited
 tied,

de ha te Istent emlited
 ő kezdi ki a te hited:
 s vadul
 szapul.

Ki vénebb hát? Korunk vagy én?
 – erről nem szólhat költemény –
 (piszok
 titok!)

Lesz égrogasztó ordítás:
 gyermek-gyilkos gondjain más
 sereg
 pereg.

Két hosszabb jégkorszak között
 lelkünk embernek öltözött –
 (ez ám,
 Szezám!)

de: hányszor jöttem újra meg-
 születni, mint ti emberek?
 Iszony,
 bizony.

(3)

Hetvenöt év elcammogott
 hurcolva ezt a csomagot
 dőréen
 pőréen –

negyvenöt július elején
 gyermekbénulást kaptam én:
 szakít,
 hasít

még ma is bal comb, jobb boka
 gyógyulni már nincs jobb oka –
 s ezér'
 felér

a rég-múlt inkvizíció
 ítéletével: hinni jó,
 erény =
 remény,

ha közben máglyán égsz is el,
 hisz' ott áll majd ki képvisel,
 s utat
 mutat.

Bár röstelem és fájlalom
 így lett témám a fájdalom –
 ne vess
 heves

ítéletet énrám ezért,
 hisz' filozófiám beért:
 okos
 fokos,

mely úgy ver fejbe, hogy az ész
 túlsurran önmagán, s egész
 teret
 teremt.

Apokaliptikus, vaják-
 os látomású holt Mayák,³
 (bomba
 gomba!)

engem nem tántorítanak el
 – meg is dögölhetek ha kell –
 holtam:
 voltam.

3 A híres-hírhedt maya prófécia szerint 2012. december 21-én véget ér a világ, mivel ott megáll az ő kalendáriumuk, és a Föld a Nappal együtt beáll a Tejútrendszer kellős közepét uraló Feketelyuk irányába. Ez utóbbi asztronómiai tény, de egyesek szerint már öt éve megtörtént, és még öt évig tart, tehát nincs olyan „szerencsénk”, hogy véget érne a világ. (M. Á.)